

39-Giới Không Thọ Thức Ăn:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Trưởng lão Ma-ha Ca-la thọ pháp nhận tất cả vật phẩn tảo; trì y Tăng-già-lê, Uất-đa-la-tăng, An-đà-hội, bát, trượng, giày cho đến thức ăn đều là vật phẩn tảo. Sao gọi là trì y Tăng-già-lê, Uất-đa-la-tăng, An-đà-hội phẩn tảo? Nếu ở trong ngõ hẻm, chỗ đổ rác hay chỗ người chết có mảnh vải rách bỏ đều lượm lấy rồi đem giặt sạch để may thành ba y. Bát phẩn tảo là ở trong ngõ hẻm... có bát bể bỏ đều lượm lấy rồi đem rửa sạch để thọ dụng. Trượng phẩn tảo là ở trong ngõ hẻm... có cây gậy quăng bỏ đều lượm lấy, đem rửa sạch rồi dùng. Giày phẩn tảo là ở trong ngõ hẻm... có giày rách quăng bỏ đều lượm lấy, đem rửa sạch rồi may vá lại để thọ dụng. Thức ăn phẩn tảo là ở trong ngõ hẻm... có cơm thiêu đổ bỏ đều lượm lấy đem rửa sạch rồi nấu lại để ăn. Trưởng lão này thọ pháp ở chỗ người chết, thích ở chỗ người chết, nếu trong nước có người chết vì bệnh dịch... thì thầy không vào thành khát thực mà lấy thức ăn cúng ở chỗ người chết để ăn; nếu không có ai chết vì bệnh dịch... thì thầy mới vào thành khát thực. Do Trưởng lão mập mạp hồng hào nhiều sức lực nên khi vào thành khát thực, người giữ cửa thành suy nghĩ: “Tỳ kheo này khi không có người chết thì vào thành khát thực, lại mập mạp hồng hào nhiều sức lực ắt là đã ăn thịt người”, nghĩ rồi đi truyền nói cho một, hai người, cứ như thế tiếng xấu lan truyền khắp thành Xá-vệ là Sa-môn Thích tử ăn thịt người. Có Tỳ kheo thiếu dục tri tức hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại không thọ thức ăn từ người khác mà để vào miệng ăn”, Phật chỉ quở trách nhưng chưa kết giới.

Trưởng lão Ma-ha-ca-la này được thiên định thế tục lại thích ở chỗ người chết, lúc đó trong nước Xá-vệ có một cư sĩ đưa người bà con vừa chết đến chỗ bỏ người chết. Đến nơi các cư sĩ thấy Trưởng lão liền nói với nhau: “Tỳ kheo này ăn thịt người chết, chúng ta đưa người bà con vừa chết này đến đây, sau khi chúng ta trở về ắt Tỳ kheo này sẽ ăn thịt người bà con vừa chết này”. Vì thế sau khi để người chết lại chỗ đó, các cư sĩ liền núp ở chỗ khuất nhìn xem, lúc đó Trưởng lão này suy nghĩ: “Cơm canh cúng cho người chết chớ để cho chim quạ đến làm dơ”, nghĩ rồi liền đi đến chỗ người chết canh giữ. Các cư sĩ thấy Trưởng lão đi đến chỗ người chết liền cho là muốn ăn thịt người chết nên truyền nói với nhau, một người nói cho hai người cứ như thế tiếng xấu lan ra khắp trong thành Xá-vệ là Sa-môn Thích tử ăn thịt người. Có Tỳ kheo thiếu dục tri tức hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại không thọ thức ăn từ người khác

mà để vào miệng ăn”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo không thọ thức ăn mà để vào miệng ăn thì phạm Ba-dật-đề.

Không thọ thức ăn là không thọ thức ăn từ các hạng người nam, nữ, huỳnh môn, hai căn. Tương phạm là nếu Tỳ kheo không thọ các loại ẩm thực mà để vào miệng ăn thì phạm Ba-dật-đề, tùy để vào miệng bao nhiêu thì mỗi miếng phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

Sau khi Phật kết giới, có các Tỳ kheo muốn súc miệng cần nước và hành dương cần có tịnh nhưn để thọ lấy, nhưng không đúng thời có được nên khổ não, không biết làm sao liền đem việc này bạch Phật. Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng đủ lời khen ngợi giới và người trì giới rồi bảo các Tỳ kheo: “Từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo không thọ thức ăn mà để vào miệng ăn thì phạm Ba-dật-đề, trừ nước và hành dương.

Tương phạm trong giới này có năm: Phi thời, không cho, không thọ, không tác tịnh và bất tịnh. Phi thời là qua giờ ngọ cho đến sáng ngày mai khi mặt trời chưa mọc; không cho là nam, nữ, huỳnh môn và người hai căn không đưa cho; không thọ là không thọ thức ăn từ người khác; không tác tịnh là không làm các pháp hỏa tịnh, dao tịnh, móng tay tịnh, chim mổ tịnh; bất tịnh là ẩm thực bất tịnh hoặc lẫn lộn với thức ăn bất tịnh. Nếu Tỳ kheo phi thời không được đưa cho, không thọ, không tác tịnh và thức ăn bất tịnh mà để vào miệng ăn thì phạm đủ năm tội. Nếu đúng thời nhưng không được đưa cho, không thọ, không tác tịnh và thức ăn bất tịnh mà để vào miệng ăn thì phạm bốn tội. Nếu đúng thời, được đưa cho nhưng lại không thọ, không tác tịnh và thức ăn bất tịnh mà để vào miệng ăn thì phạm ba tội. Nếu đúng thời, được đưa cho, thọ

nhưng lại không tác tịnh và thức ăn bất tịnh mà để vào miệng ăn thì phạm hai tội. Nếu đúng thời, được đưa cho, thọ, có tác tịnh nhưng thức ăn lại bất tịnh mà ăn thì phạm một tội. Nếu đúng thời, được đưa cho, thọ, có tác tịnh và thức ăn tịnh mà ăn thì không phạm. Trong thức ăn bất tịnh, nếu ăn thức ăn bất tịnh để cách đêm thì phạm Ba-dật-đề; ăn thịt người bất tịnh phạm Thâu-lan-giá; tay của-Tỳ kheo chạm vào thức ăn bất tịnh mà ăn thì phạm Đột-kiết-la.